

BOJEVNIK

Leto V., št. 4

V Ljubljani, dne 20. aprila 1935.

Cena Din 1.—

Vesela Aleluja!

Pomlad je tu! Velika noč!

Drevje je zabrstelo, gozdovi so zašumeli, vsa narava se izčiščuje in praznično zeleni, vse se veseli pomladi in božje solnce ogreva spet znova s svojimi toplimi žarki vse, ki so dobre volje, vse, ki so očistili svoja srca in svoje duše pesimizma, nejevolje in obupa. Solnce trosi s svojo toplino nove žarke vere in upanja v boljšo in lepšo bodočnost.

Slednjič potrkavajo zvonovi in se poslavljajo v tridnevni molk, da na dan Vstajenja zopet zadone in oznanijo človeštvu: Krist je vstal.

Dekleta na vasi pripravljajo velikonočne pisanice, skrbna gospodinja čisti svoj dom, mladina z ragljami in veseljem pričakuje praznik Vstajenja, praznik prerodenja.

Skrbni gospodar je pregledal svoj sadovnjak. Vestno je pognojil, ga otrebil gosenic in mrčesa, ki se je trdovratno skrival ob steblih dreves, ob koreninah samih. Vzeti je moral škarje in žago ter porezati suhe in bolne veje, skrbno poškrpiti drevo za drevsom, da zavaruje sadovnjak pred novim sovražnikom, pred novimi nevarnostmi in sebe za novo težko škodo. Vse to delo je opravil z vso natančnostjo in v zavesti, da vrši dobro in potrebno delo. Bolno drevo, suhe veje, gosenice in mrčes so največji sovražnik najzlahtšega sadja. Vsi napor in delo je zamen, ako tega dela gospodar ne opravi o pravem času. Jeseni ne pomaga nobeno tarnanje, letina je slaba, črviva in gnila...

Kako velik, kako zanesljiv in resničen učitelj in vodnik je priroda! Vsa pisana učenost človeških modrijanov ni in nikdar ne bo prekosila naravnih zakonov, ki so na dlani božjega stvarstva. In v najtežjih dvomih, pri reševanju najzametnejših človeških problemov iščemo luči v temi napisanih nauk, dokler nam slednjič razočaranje in nesreča ne pokažeta na edino pot naravnih zakonov, ki nam jih je napisal na pot življenja Največji stvarnik — Priroda.

Tudi pri nas doma se je nabrala prav ob koreninah, ob deblu našega iskrenega ljudskega in bojevniškega gibanja usedlina, ki je živela ob soku resnice in sušila — radi osebnih ambicij, prezirajoč potrebe, voljo in hotenje svojega gospodarja — zdrave veje prav v vrhovih naše krone. S tiho boleštno smo hodili sinovi tega gibanja okrog našega drevesa in s skrbjo opazovali delo onih, ki so v nerazumevanju svojih dolžnosti povzročili težko bolezen. Vedeli smo, da je naše gibanje zdravo, močno in da bo prebolelo otroške bolezni, vedeli smo, da plazovi pobirajo s seboj tudi trhle veje, posušeno praprot in drugo navlako, ki pa v daljnem toku, gazeč vse staro in slabo, samo po sebi izvrže.

In dvignil se je gospodar ter odše v svoj sadovnjak.

Vse naše skupine so ostale in kot en mož zavihale rokave, da pregledajo, kje je resnica in pravica, kje je sovražnik in leglo razdora. In gospodar, vrhovni in edini naš bojevniški gospodar — delegatski zbor vseh naših skupin — je moral vzeti v roke škarje in žago, ter odrezati in izžagati suhe veje in očistiti naše drevo škodljivih zajedavcev. Tako je moralo biti, ker borba za življenje, za napredek, ne pozna kompromisov.

V naglici dela je morda odletel tudi zdrav poganjek, sposoben življenja med nami. Če je odpadel na zdrava tla in se ločil od gnilobe in parazitov, bo pognal znova med nami, bo stopil znova v naše četverostope. Nauk nedeljskega zbora ga bo samo utrdil v veri, da na ravni cesti našega pohoda ni in ne sme biti stranskih skokov. Cesta k cilju je samo ena, **tudi če bo trnjeva**. Z lahkoto pridobljene dobrine so varljive in pogubljive, četudi prinašajo posameznikom ugodja, časti in slave. **Naša pot je jasna in skupna**. Ne kot popotniki s culico v roki, ampak kot bojevniki, **ponosni in strnjeni v enotno falango, kot veletok svobodnih državljanov** hočemo korakati naprej k našemu cilju!

Velikonočno izčiščenje je vlilo novo vero v naš bojevniški pokret. Mnogi, ki so stali kot gledalci ob cesti, stopajo danes v naše vrste. **Močnejši in zdravejši izhajajo iz borbe**, katero so naši nasprotniki razkričali kot razkol in — konec.

Ako bi vsako politično gibanje pri nas doma imelo v sebi toliko moralnih sil, da izčisti svoje vrste, zlasti pa izreže svoje politične vršičke, ki nosijo glavno sokrivdo na današnjem političnem kaosu, ki je obremenjen z vsemi slabostmi razdiralnega strankarstva, bi bilo prihranjeno našemu ljudstvu mnogo grenkih razočaranj.

Bratje, bojevniki! **Izčiščeni, močnejši korakamo danes po široki cesti**. Kdor je zdrav, močan, kdor veruje, da je življenje borba, kdor ima v sebi moralne moči, da se bori z vsemi svojimi silami, s srcem in dušo za prepoved našega naroda, da socialno, gospodarsko, politično in kulturno osvoboditev, za boljši družabni red, za pravico, svobodo in mir, **ta naj stopi v naše vrste, ves in za vedno naš!**

Prihaja čas, ko zamudniki in gledalci ne bodo imeli prostora okrog one mize aktivnih borcev, ki se niso bali pokazati svojega prepričanja.

Velikonočni zvonovi zvone in oznanjajo Vstajenje!

Zmučeni in razžaljeni, ki iščejo pravice in resnice, korakajo solncu nasproti!

Z nami je Čas, neizprosni sodnik, nad nami je Bog in pred nami Domovina!

Zvonite zvonovi in nosite v naše domove, kočice, rudnike, polja in delavnice naš Velikonočni Pozdrav!

Zvonite zvonovi in oznanjajte naše Vstajenje!

Naš kapital je Delo in to bodi blagoslovljeno!

Naš temelj je Narod in Država!

Kmet, delavec, obrtnik, uradnik, učitelj, vsi Vi, ki pričakujete pod pezo današnjega življenja svoje Svobode, **prisluhnite našim velikonočnim zvonovom...**

Zvonovi zvonite in oznanjajte Veselo Alelujo!

Krist je vstal..., narod vstaja!

Apis.

*Usem našim naročnikom, prijateljcem in
čitateljem*

veselo Veliko noč!

Uredništvo in uprava lista „Bojevniki“

Delegatski zbor

Izredni delegatski zbor otvori ob 10.35 uri predsednik nadzornega odbora tov. prof. Ratej in ugotovi, da je od 162 skupin navzočih 107 s 342 glasovi. Navzočih je torej dve tretjini skupin, vsled česar je delegatski zbor sklepčen. Uvodoma apelira tov. Ratej na vse zborovalce naj bodo v debatah kratki in jasni, nikdo naj ne skuša namenoma zavlačevati zbora, pač pa naj vodi vse načelo edinosti, tovariške spravljalivosti in ljubezni, kajti ta forum, ki se je sestel, naj razčisti in uredi nastale razmere, ki bi sicer mogle naši lepi organizaciji škoditi.

Predsednik zborovanja tov. Ratej se nato v toplih besedah spominja ob polletnici Marsejske tragedije našega velikega vodje pokojnega kralja Aleksandra I. V počast spomina velikega borca za svobodo je odredil predsednik zbora 1 minutni molk, nakar je zbor zaklical trikrat »Slava«. Temu je sledila pozdravna poklonitev našega vladarju Nj. Vel. kralju Petru II. Tov. Ratej je v primernih besedah pozval delegate naj s trikratnim »Živel« pozdravijo svojega vrhovnega poglavarja. Nato je tov. Ratej predlagal, da se odpošlje knezu namestniku Pavlu sledeča brzojavka: »Združenje »Boj«, zbrano na svojem zboru delgatov, izreka kraljevskemu domu popolno vdanost in zvestobo.« Sledijo navdušeni živijo klici. Naslednje besede so veljale enemu najboljših in najpogumnejših bojnikov, ki je žal prezgodaj zapustil naše vrste, pokojnemu tov. Bonaču. Tov. Ratej je odredil v počast spomina na rajnega tovariša 1 minutni molk. Predsedujoči se je spominjal tudi pokojnih dveh bojnikov gen. Maistra in majorja Colariča.

Nato je tov. Ratej pozdravil še zastopnika oblasti polic. nadsvetnika Kokalja.

Po končanem otvoritvenem delu zborovanja je sklicatelj izrednega zbora delegatov tov. Mirko Ratej poudaril, da naj se z ozirom na položaj, v katerem mora kot sklicatelj poročati o vseh motivih, ki so ga gnali k temu koraku in z ozirom na ev. debato, v katero mora kot sklicatelj posegati sam, zbor imenuje predsednika, ki bo vodil ta čas zborovanja. Na predlog tov. Florjančiča je zbor z vzklikom izvolil za predsednika zborovanja tov. Rateja, za podpredsednika pa tov. dr. Grosa iz Novega mesta, za zapisnikarja pa tov. Polaka in Šenka.

Predsednik tov. Ratej je oddal predsedstvo tov. Grosu, ker je tovariš Ratej kot sklicatelj podal sledeče poročilo: Ker so v zadnjem času nekateri člani osr. izvršnega odbora prelomili načela »Boja«, t. j. da so samovoljno ustanovili glavni bojvniški volilni odbor in s tem grdo kršili pravila združenja, ki pravijo, da je »Boj« nadstrankarska nepolitična organizacija, dalje z ozirom na odprto pismo tov. Vidmarja vsem skupinam in pa ker je nadzorni odbor ugotovil, da je preko 120 skupin zahtevalo sklicanje izrednega zbora delegatov in ker je nadzorni odbor prejel nebroj prošenj za sklicanje zbora, je sklenil nadzorni odbor na svoji seji 3. aprila na podlagi pravil, ki mu dajejo to pravico sklicati 14. aprila izredni zbor delegatov s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo nadz. odbora. 2. Razprava o delovanju OIO in sklepanje po točki 2. člena 14 pravil. 3. Eventualne volitve. 4. Izpmemba pravil. 5. Slučajnosti. Obenem je sklical predkonferenco delegatov za 13. april ob 20. uri.

O vsem tem je nadz. odbor obvestil OIO in ga prosil, da ta sklep potrди. Tov. Ratej prečita zapisnik seje nadzornega odbora.

Od OIO je nadz. odbor dobil odgovor, da ni mogoče sklicati tozadevne seje OIO ker je predsednik odsoten. Govornik je poudarjal pogrške, ki jih je vodstvo naredilo. Tako je bilo popolnoma nepravilno nazvati volilni odbor bojvniški, dalje je bilo neupravičeno takorekoč izpremeniti pisarno »Boja« v volilni lokal Ljotičeve stranke. Največje zlo pa je bilo storjeno s tem, da so oni člani OIO, ki

se potegujejo za kandidature, enostavno zasedli uredništvo »Preloma« in ta dosedaj čisto bojvniški glasnik izpremenili v volilni list g. Ljotiča. Posledica je bila, da so iz Prelomovega konzorcija izstopili tov. Vidmar, Florjančič in Onič.

Poročevalec je v svojih nadaljnjih izvajanjih podrobno orisal položaj ter tudi prečital izjavo nekaterih članov OIO, ki so odstopili. Okrnjeni OIO, ki mu je predsedoval tov. Vidmar, je na predvečer del. zbora na svoji seji sklenil potrditi postopanje nadzornega odbora in sklicanje delegatskega zbora.

Buren aplavz delegatov dokazuje zadovoljstvo nad poročilom. Po končanem poročilu in ker ni sledila nobena debata, je prevzel vodstvo zborovanja zopet tov. Ratej, ki je takoj dal besedo tov. Stanetu Vidmarju. Delegati so tov. Vidmarja pozdravili z dolgotrajnim aplavzom in vzklikanjem. Tov. Vidmar je poročal, točno in jasno o vsej predgovovini teh zadnjih dogodkov v »Boju«. Razgalil je v svojem govoru vse netovariško postopanje onih tovarišev iz OIO, ki se v njem od časa, ko se je v državi pokazalo obnovljeno politično življenje, videli ono oviro, ki jim bo onemogočila »Boj« enostavno speljati brez soodločanja članstva in delegatov na politično polje in s tem gaziti vedno propagirana načela pravega bojvništva. Ko so začutili ti bivši tovariši, da je tov. Vidmar zaradi svojega pravilnega zadržanja deležen večjega zaupanja članstva, so mu hoteli jemati zaupanje in dobro ime na popolnoma netovariški način. Podpisovali so z njegovim imenom okrožnice, ki so imele namen napraviti zmedo. Ko je vse to početje grozilo napraviti organizaciji veliko škodo ali jo celo uničiti, se je tov. Vidmar odločil za znano odprto pismo. Na to pismo so drugi tovariši izdali okrožnico, ki je pod firmo »Boja« bila nekak pamflet Fabjančevih pristašev na osebo tov. Vidmarja. Govornik je nato podrobno obdelal vse važnejše točke te okrožnice in razjasnil vse nečedne očitke. Pojasnil je tudi svoj izstop iz konzorcija »Preloma«. Preden je hotel tov. Fabjančič izdati »Prelom« z volilnim proglasom, je zato slučajno zvedel tudi predsednik konzorcija Preloma tov. Vidmar, katerega enostavno niso hoteli o zadevi obvestiti. Sklical je takoj sejo konzorcija in odločno nastopil proti izdaji te številke. Ker ni bilo složnega mnjenja, je prišlo do glasovanja. V splošnem razburjenju in pogajanju je glasoval za to, da se »Prelom« izda s proglasom tudi g. Zdenko Knez, ki sploh ni član konzorcija. Tov. Vidmar je bil torej preglasovan in je skupno s tov. Florjančičem in Oničem izstopil iz konzorcija.

Poročilo podpredsednika »Boja« so delegati s par izjemami vzeli z velikim zadovoljstvom in vidnim zadoščenjem na znanje. Tov. Ratej je konstatiral, da je to splošno odobravanje jasen dokaz, da je predgovorniku popolnoma uspelo pobiti očitke iz okrožnice, da je dokazal, da je bila edina rešilna kot za organizacijo sklicanje izrednega delegatskega zbora, in da je dokazano, da hočejo bojvniki iti svojo od početka dovolj izrazito začrtano pot.

Besedo dobi tov. Slamnik iz Zagorja, ki je v svojem energičnem govoru podal mnenje onih tovarišev bojvnikov, ki so najbolj izpostavljeni trdotam življenja. Pozval je vse, naj ostanejo na pravi poti nepokvarjenega bojvništva. Tov. dr. Dobovišek iz Celja ugotavlja, da Vidmarjevo poročilo tako jasno in neovrgljivo, da je odveč vsaka debata, zato naj se nadaljuje zborovanje po dnevnem redu. Njegov predlog je bil z burnim odobravanjem sprejet.

Tov. Vidmar poda izjavo okrnjenega OIO, da je na seji na predvečer zbora sklenil dati svoja mesta na razpolago del. zboru. Enaki izjavi sta podala za nadzorni odbor tov. Ratej in za razsodišče tov. dr. Gros. Tov. Fazarine predlaga, da delegatski zbor sklene razrešiti tudi Banovinski odbor, da se bodo lahko volili v vse odbore novi funkcionarji.

Predsednik preide na 3. točko dnevnega reda. Volitve. Imenujejo se skrutinatorji: tov. Mastnak, Fazarine Osaua in Klemenčič.

Nato je bila prečitana izjava odstopenih funkcionarjev. Tov. Stojič zahteva čitanje pisma tov. Lorgerja. Čita se dopis skupine Brežice, ki se je izjavila proti sklicanju del. zbora in ki je tudi predlagala, da se tov. Vidmar preda razsodišču in da se mu da ukor. Tov. Ratej je razložil, da ta zadeva sploh ne spada pred razsodišče, ker spor ni osebnega, temveč načelnega značaja.

Sledi debata glede načina volitev. Tov. Stojič predlaga tajne volitve, kar je bilo sprejeto. Tudi tov. Vidmar je priporočal tajne volitve, zlasti z ozirom na dejstvo, ker se je pojavil z gotove strani namen zborovanje zavlačevati.

Predsednik odredi 10 minut odmora.

Vložene so bile 3 liste. Prva je bila sestavljena od delegatov, ki so se udeležili predkonference. Druga lista od skupine Trbovlje je bila popolnoma enaka prvi. Tretjo listo je vložil tov. Ham iz Kranja. Na glasovanje sta bili dani torej le dve listi, ki sta bili različni. Glasovalo se je tajno z listki. Izvoljena je bila prva lista z 257 glasovi proti drugi, ki je dobila 68 glasov. (Listo novega OIO prinašamo v celoti na drugem mestu.) Med štetjem glasov je bila debata o spremembi pravil. Sprejet je bil sledeči predlog tov. Kerina, Doboviška in Gombača: Skupine bojevnikov bodo sprejele osnutek novih pravil od OIO tekom dveh mesecev. Tekom naslednjih dveh mesecev naj skupine na sreskih konferencah obdelajo pravila in pošljejo svoje izpopolnitve in predloge OIO-u, ki mora končno redigirati pravila v dveh mesecih. Torej bodo nova pravila na razpolago del. zboru v 6 mesecih. Sprejeto.

Po volitvah je prevzel predsedstvo zbora tov. Vidmar kot novoizvoljeni predsednik Boja, podpravljen od delegatov z navdušenim aplavzom in klici. Tovariš Vidmar je v daljšem programatičnem govoru dal delegatskemu zboru nove pobude za delo in razvijal program, ki si ga naj Boj vzame za temelj bodočega dela. (Njegov govor priobčujemo posebej.) Za govorom tov. Vidmarja je sledilo čitanje resolucije.

»Zbor delegatov ugotavlja, da je Boj patriotska nepolitična nadstrankarska organizacija ter se vsled tega po svojih pravilih kot taka ne more spuščati v volilno borbo. Z ozirom na predstoječe volitve zbor delegatov prepušča članom Boja popolno svobodo in jih poziva, da se pravic, ki jih jim nudi zakon o volitvah, poslužijo, da bo njih ravnanje v skladu z načeli in programom Boja.«

Da vsled različnih naziranj posameznikov ne pride do daljnih nepotrebnih nesoglasij v organizaciji, poziva zbor delegatov vse one funkcionarje, ki nastopajo kot kandidati, namestniki ali predstavniki katerekoli liste, da odložijo svoje funkcije v »Boju«.

Pri slučajnostih tov. Gros predlaga, da se vsi tovariši, ki so podpisali znano okrožnico, izključijo iz »Boja«. Svoj predlog motivira s trditvijo, da tovariši, ki pogazijo temeljna načela bojevniškega pokreta, ne morejo biti več člani. V debato so posegali tov. Munda, Lukež in Stojič. Tov. Gros je končno razširil svoj predlog v toliko, da se izključi poleg omenjenih tudi dr. Zorc iz Belgrada. Predlog je bil sprejet z vsemi proti 29 glasovom. Izključeni so tov.: Kuster, Matičič, Fabijančič, Prezelj, Lorgjer, Šifrar, Šturm, Paulin, Outrata in dr. Zorc. Tov. Šifrar apelira na zbor za zbiranje prispevkov za Bonačev spomenik na Brezjah. Sprejet je bil predlog, da se prepusti članom in skupinam svobodno prispevanje. Delegati pa so takoj na zboru zbrali 622 Din. Sledile so debate glede bojevniškega glasila, kar je ostalo zaenkrat neodločeno. Sklenjeno je bilo le, da »Prelom« ni več glasilo bojevnikov in tudi ni upravičen v tem imenu pisati. Zbor delegatov naroča O. I. O., naj novo glasilo čimprej upostavi, oziroma naj prevzame kot svoje glasilo list »Bojevnik«.

Glede skupine Ježica vprašuje tov. Munda. Sklene se, da OIO ponovno preišče in razpravlja o zadevi.

Po pozdravnih besedah tov. Stane Vidmarja so sledili še burni izrazi navdušenja in zadovoljstva, nakar je bil zbor zaključen ob 14. uri.

Tovariši!

Po Vaši volji prevzemam predsedstvo našega združenja, vodstvo pokreta. Zavedam se v polni meri odgovornosti in dolžnosti, ki mi jih s tem nalagate. Toda zavedam se tudi, da že doslej moja odgovornost ni bila nič manjša. Te odgovornosti se zavedam od dneva, ko sem prvič javno spregovoril, od trenutka, ko sem prvič razvil naša načela in program pred Vami. Vso to komaj pretoklo dobo sem vedno mislil na to, da sem Vam, ki ste mi verjeli in zaupali, odgovoren za sleherno svoje dejanje, za vsako besedo in izjavo. Tovariši! Ves ta čas, ko sem nedeljo za nedeljo, praznik za praznikom, pa tudi delavnik za delavnikom hodil med Vas in propovedoval naša načela in program, sem globoko občutil odgovornost, ki sem jo s tem delom prevzel nase. Kar sem Vam govoril tovariši, je bilo iskreno mišljeno, iskreno občuteno, nikdar Vam nisem govoril ničesar, kar bi ne bil v resnici mislil in hotel.

In tako mislim tudi v bodoče, tovariši. Pravijo da ni pametno biti preveč odkrit, da je bolje skriti svoje misli in biti taktičen. Toda tovariši jaz mislim, da izginja čas, ko se je samo spletkarilo in taktiziralo, ko se je ljudstvo lahko varalo in se mu nikdar ni povedala resnica. Ta čas izginja hvala bogu, ker je pač skrajni čas, da spozna ljudstvo polno in čisto resnico, čas, da vzame samo v roke reševanje svojih zadev in sodeluje v vseh javnih vprašanjih. Tovariši! Mi smo že pokazali in dokazali, da je edino prava pot, edino pravi način javnega dela v iskrenosti, poštenosti in pravičnosti, mi smo dokazali, da je popolna odkritost najboljša taktika poštenih ljudi.

Tovariši! Ko prevzemam torej odgovorno funkcijo iz Vaših rok, smatram za potrebno opozoriti Vas na nekatere stvari, ki jih želim izvesti z Vašim sodelovanjem, in povedati nekaj misli glede organizacije našega dela.

Delo organizacije je treba postaviti na širše temelje, z intenzivnim stvarnim delom moramo utrditi znova zaupanje članstva do organizacije, pritegniti je treba nove ljudi k sodelovanju in razviti mrzlično delavnost na vseh poljih in v vseh smereh. Da pa bo to mogoče, je potrebno ogromnega dela in ljubezni. Potrebno je, da napravimo red v organizaciji, da spravimo vse poslovanje v pravi tir. Zbrati in povezati moramo vse tvorne sile in jih enotno usmeriti, razgibati moramo vse te velike mase članstva, da bo sleherni med nami aktivno sodeloval, mislil in ukrepal in presajal v življenje naša načela in program.

Novi OIO mora pripraviti predvsem temelje, na katerih se bo to delo razvijalo, ustvariti mora pogoje za uspešno delo.

Zato bo moral z vso temeljitostjo izvršiti in izpeljati eno-dušno zahtevo naše organizacije spremembo pravil združenja, ker so sedanja pokazala jasno svojo nedemokratično in duhu bojevništva neodgovarjajočo osnovo in dokazala, da so takšna pravila lahko v veliko škodo organizacije in nudijo velike možnosti izrabljanja in zlorabljanja. Izdelati se morajo vzorna pravila, ki bodo jamstvo resnične demokracije v naši organizaciji, izdelati se morajo ta pravila v najtesnejšem sodelovanju vsega članstva, vseh edinic »Boja« in vseh najboljših naših strokovnjakov. To zadevo moramo po dosedanjih žalostnih izkušnjah vzeti zelo, zelo resno in smatrati kot temelj nadaljnjega razvoja Boja.

Vzporedno z delom za spremembo pravil pa je treba dokončno izpopolniti, izdelati, redigirati in spisati naš program, da bo jasn in določen, da bo zvezda vodnica vsem akcijam in podvigom našega gibanja. Program, ki ga nosimo v srcih vsi pravi bojevniki, mora dobiti tudi pismen izraz, da ne bo več tavanja in negotovosti in da bo vsak bojevnik na čistem glede hotenja in namenov organizacije. Program našega gibanja, ki mora biti v resnici program slovenskega naroda, mora biti zrcalo vsega našega narodnega hotenja, naše usmerjenosti in našega gledanja na vsa pomembna sodobna vprašanja. V programu moramo pove-

dati tudi jasno, kakšno vlogo moramo, moremo in hočemo igrati Slovenci v državi. Mi se zavedamo, da je naš položaj izredno kočljiv ne samo, ker smo razmeroma maloštevilni, ampak predvsem, ker smo na tako eksponirani točki, da smo nekako vsem sosedom na poti. Toda narod, ki je vse te veke ključoval nadmočnim sovražnikom, ki ni klonil pod nobenim pritiskom, se bo znal obdržati tudi v bodočnosti, kot najbolj izpostavljena straža slovanstva. Mi se svoje naloge in dolžnosti dobro zavedamo, kakor se mora zavedati važnosti te naše postojanke vsa država in vsi njeni odgovorni vodniki. Mi mo trdno prepričani, da bo zavest važnosti naše postojanke prevladala vse malenkostne in ozkogrudne druge ovire in interese, prepričani smo, da bo državniška modrost podprla naša stremljenja, ker so v interesu celote, v interesu vse države. Toda potrebno je enkrat popolnoma jasno povedati, kaj hočemo in kako hočemo, da neha umazano sumničenje in slepomišenje in da nehajo tudi kravje kupčije, ki gredo vse na račun naroda in države.

V zvezi s tem moramo tudi jasno povedati svoje nazore glede organizacije in ureditve vsega našega javnega življenja, povedati in razgrniti moramo svoje načrte za preureditev javne uprave, povedati kako si zamišljamo rešitev težkih gospodarskih, socialnih in kulturnih problemov itd. Izdelati je treba program tako temeljito, da bo mogoče vse udejstvovanje Slovencev kot takih enkrat enotno usmeriti, brez ozira na manj važne razlike naziranj glede domačih vprašanj.

Prav dobro se zavedam, da so to velike stvari, ki zahtevajo resnega, temeljitega, znanstvenega dela, pri katerem morajo sodelovati najspodobnejši in najboljši sinovi naroda. Zato tudi ponovno poudarjam, da bomo storili vse, kar je v naših močeh, da pritegnemo k temu velikemu delu predvsem tiste, ki so zato najbolj poklicani, t. j. našo inteligenco, naše znanstvenike, ki naj oprti na pomoč izkušenih praktikov izgradijo in izdelajo na temelju naših načel, na temelju pravice, poštenja in resnice to veliko in važno delo. V interesu stvari želimo, da se naša inteligenca loti tega dela z isto vnemo kot smo se lotili mi velikega dela organiziranja. Prepričan sem, da sedaj, ko je glavna ovira pri nas odstranjena, naša inteligenca ne bo stala več ob strani.

Tovariši! Jaz jemljem to vprašanje prav posebno resno in nujno, pa bom zato tudi storil vse, kar je mogoče, da se reši tako, kakor je treba. Je to velika stvar, zavedam se ogromnega dela in velike odgovornosti, toda samo za velike stvari je vredno delati in žrtvovati se.

Vzporedno s tem delom, ki naj tvori temelj vsem drugemu, pa je treba utrditi organizacijo z intenzivnim podrobnim delom.

Oživetni in poglobiti moramo prosvetno delo, ki je zadnja leta bilo potisnjeno nekako ob zid. Mi se moramo zavedati ogromnega pomena tega dela, pa moramo zato našim prosvetnim odsekom viliti življenja, da bodo razvili svojo delavnost v vseh smereh. Poleg oživljenja in izpopolnitve naših podeželskih odrov, hočemo povestiti posebno pažnjo predavanjem in bomo organizirali velik krog dobrih predavateljev iz vseh strok. Razume se, da bomo tudi v tem postopali po načrtu in skušali nuditi našim skupinam čim bolj pestro in bogato izbiro, pri čemur pa hočemo ne poslušalcev, ampak sodelavcev; hočemo, da bodo vsakemu predavanju sledili razgovori, da se tvarina obdela do popolne jasnosti in postane last vseh.

Pa tudi naši gospodarski odseki naj dobijo pravo polje dela. Mi moramo tudi v gospodarskih vprašanjih nuditi članstvu oporo, organizirati gospodarsko posvetovalnico, organizirati prodajo produktov, skrbeti za točne informacije o tržnih razmerah, pomagati in posredovati, da se poživi izmenjava dobrin. Od člana in skupine enega konca naj se spletejo zveze preko osrednje organizacije do skupin in članov na drugem koncu, da spletemo iz teh niti počasi trdno mrežo, skozi katero ne bodo mogli več razni izkori-

ševalci ljudske stiske in revščine. Oživetni moramo naše združništvo, organizirati domače gospodarstvo in podpirati združene domače producente v boju proti tujemu velekapitalu in velepodjetju. In kjerkoli vidimo umazano izkoriščanje našega delovnega človeka, moramo organizirati boj proti izkoriščevalcem in pomoč izkoriščanim. Organizirati in podučevati moramo naše ljudstvo, da ne bodo izgubljali naši ljudje premoženj in eksistenc radi nevednosti in neorganiziranosti. Saj itak še vedno živimo domačini le od drobtin, ki padajo z mize inozemskega kapitalista, kateremu ponižno služimo ter znašamo in zbiramo ogromne dobičke. V tem oziru moramo zasnovati širokopotezno akcijo, da bo sleherni naš človek temeljito pretehtal vse možnosti in obrnil dvakrat vsako paro, preden jo bo dal za tuj izdelek. Vzgojiti moramo naše ljudi tako, da bodo pri najmanjšem izdatku točno premislili, če ni morda le mogoče kupiti domačega izdelka od našega človeka, pa čeprav bi bilo tuje morda trenutno ugodnejše. Že pri dinarskem nakupu moramo upoštevati to načelo, a kaj šele pri velikih stvareh in vsotah. S podpiranjem domačega gospodarstva podpiramo sami sebe in si ustvarjamo temelje boljše bodočnosti.

In kakor v tem vprašanju, moramo biti dosledni tudi v drugih važnih gospodarskih in socialnih vprašanjih. Naša akcija za zaposlitev naših domačih ljudi mora postati vse bolj odločna in učinkovita. V naš program spada naloga odpraviti v doglednem času vse tako zvane tuje strokovnjake in jih nadomestiti z našimi, ki so sposobnejši, če se jim le nudi možnost izvežbanja. Stalno kontroliranje mezdnega vprašanja, uveljavljanje zahteve po minimalnih mezdah, zbiranje statističnih podatkov za borbo proti napakam, krivicam zlorabam itd. je samo posebi umetna naloga gospodarskih odsekov.

Pa ne samo to. Vsa tista vprašanja, ki smo jih načenjali po velikih naših taborih in zborovanjih, vse tiste probleme moramo pričeti sistematično reševati, kajti mi smo vse, kar smo govorili, mislili resno in hočemo to tudi izvršiti.

Kakor vidite tovariši, dela polne roke. Za izvršitev vseh teh nalog pa je seveda OIO prešibak. Ustanoviti bo treba množico odsekov, v katerih bodo vsi, ki so dobre in čutijo sposobnost za takšno delo, našli možnosti udejstvovanja.

Toda tovariši, vse to delo h kateremu kličemo danes vse, tudi tiste, ki so doslej stali še nezaupljivo ob strani, vse to delo bi bilo brez haska, če ne bo šlo vzporedno z delom v centralnih odsekih, tudi delo v odsekih in odborih skupin. Nobeno vprašanje ni pretežko, nobena ovira prehuda, če poprimemo združeni v enotnem naporu sil. Bodimo tudi v izpolnjevanju dolžnosti pravi demokrati. Ne zahtevajmo samo pri pravicah demokracije in enakosti, tudi pri delu bodimo vsi enako vneti in enako požrtvovalni in odločni.

OIO se bo potrudil dati čimprej smernice za delo skupin in pričakujemo, da bodo prav vse naše skupine živo in odločno zgrabile za delo in tako podprle prizadevanja OIO.

Še na eno stvar moram opozoriti. Naše dosedanje glasilo »Prelom« je zapustilo bojevniška pota in postalo glasilo »glavnega volilnega odbora Ljotićeve liste«. Zato nastaja za nas vprašanje drugega glasila. Mi bomo skušali urediti to vprašanje čimprej. Morda bo šlo to z »Bojevnikom«, ki bi ga izdajali tudi kot tednik. Če bi pa radi obvez starega konzorcija ali drugih razlogov ne bilo mogoče, bomo pa izdajali novo glasilo, nov tednik, in Vas prosim že sedaj tovariši, da v tem slučaju energično podprete akcijo za naše glasilo, katerega važnosti pač ni treba poudarjati. Obnovili bomo akcijo za našo »Bojevniško tiskovno zadrugo« in pričakujem vnetega sodelovanja prav vseh skupin. Če hočemo ustvariti kaj velikega, moramo biti do skrajnosti požrtvovalni in pridni. In mi moramo ustvariti nekaj resnega, velikega, kajti časi so zelo, zelo resni.

Tovariši! Če ne še danes, bomo morda prej kot si mislimo sprevideli ogromno važnost našega sedanjega dela za organiziranje našega naroda. Nisem črnogled, nasprotno, vedno me je držala kvišku neomajna vera v boljšo bodoč-

nost, vera v zmago pravice, vedno sem bil optimist. Toda vseeno se mi zdi, da je skrajni čas, da zberemo in združimo vse pozitivne sile naroda, kajti nemir v ozračju in zbiranje oblakov ne obeta ravno solnčnih dni. Mi nimamo prav nič časa za prerekanja, za cincanje in odlašanje. Tovariši mudri se, hitimo z delom, da nas dogodki ne presenetijo nepripravljene.

Lotili smo se velike stvari, prevzeli smo s tem veliko odgovornost, pa glejmo, da tokrat zgodovinski trenutki ne bodo zalotili na tako odgovornem delu majhnih ljudi. Naj se zgodi, kar hoče, naša pot je ravna in jasna, mi vemo, kaj hočemo in ne bomo popustili niti za las. Bodočnost je naša, če bomo ostali dosledni, načelni, pravični in pošteni.

Tovariši, presvetli so naši cilji, da se ne puste begati in motiti z vsakodnevnimi manjvažnimi političnimi igrami. Delajmo, imejmo pred očmi le visoke cilje in pot do njih. Ne pustimo se begati od nobenih vesti, ki so pogosto namerano vržene med nas, da bi nas ovirale v poletu, da bi ohladile vročino naše svetosti. Nas ne vznemirja, če zakroka kak gavran od časa do časa staro pesem o razpustu, ker vse to smo že tolikokrat slišali, da sedaj ni več važno. Mi se niti ne ozremo na to. Mi vršimo svojo veliko, zgodovinsko misijo v korist naroda in države, pa se ne zmenimo za take pustolovske vesti in načrte. Vsakdo, ki bi hotel ovirati naše delo, bi le dokazal, da neče dobrega narodu in državi. Dokazal bi le — da so mu drugi interesi bližji kot interesi naroda in države, dokazal bi le, da je samo kratkoviden in ozkocrčen strankarski politikonček ne pa državnik. Kajti učinek take geste bi bil čisto drugačen kot si kdo predstavlja in bi bil za popularizacijo našega pokreta v teh časih celo ugoden, toda škodo bi utrpela s takim dejanjem državna misel, katero smo ravno mi s tolikim trudom in žrtvami dvignili zopet na sedanjo višino. In to vkljub temu, da strankarska zagrizenost in kratkovidnost nekaterih politikov v resnici stori vse, da bi jo ubila. Mi smo čisto nesebično, pošteno in iskreno v službi svojega naroda in s tem vse države, kajti vse kar storimo pozitivnega za našo ožjo domovino, je obenem storjeno v korist celote, ker vse pozitivne vrednote enega dela, pomagajo pri ustvarjanju novih vrednot za skupnost. Kdor tega ne vidi, je slep in gluhi. Zato prihajajo na idejo razpusta samo slepi in gluhi ali pa neumni. Je pa to tudi smešno, ker lahko povemo vsem, ki se jih tiče, da nas razpustiti sploh ni mogoče, ker enostavno ni mogoče razpustiti našega naroda, ki je zbran v naših organizacijah.

Zato tovariši se ne brigajte za take vesti, ki nimajo drugega namena kot vstvarjati nemir v naših vrstah in begati manj odločne, mi gremo naprej in nič na svetu ne more zadržati našega pohoda. Tudi volilna mrzlica, ki ravsaja trenutno pri nas, bo minila, samo glavobol bo še ostal kot spomin pri nekaterih.

Tovariši! V zadnjih tednih sem čul včasih kako malodušne besede. Sem in tja so bili naši člani že razočarani, da nismo kar prevzeli vse oblasti, šli v vlado itd. Naše delo ne more in ne sme biti za eno leto, v tako kratkem roku ni mogoče ustvariti kaj velikega in resnega. Dobra stvar zahteva temeljite priprave in tako moramo tudi mi temeljito pripraviti to našo bojevniško armado za borbe in naloge bodočnosti, pa ne smemo biti nič nestrpni in nervozni, ne smemo se prav nič pre nagliti pri tem. Le solidno zgrajene zgradbe na trdnih temeljih vzdrže sunke potresa.

Tovariši! Smatramo za potrebno prav posebno poudariti, da bomo vztrajali na ravni poti pokreta, brez ozira na grmenje z leve in desne, zagotavljam Vas, da ne bomo storili nobene važne odločitve brez Vaše vednosti in pristanka ne samo ker tako zahtevajo naša demokratična načela, ampak tudi zato, ker hočemo doseči, da bo vse naše članstvo aktivno sodelovalo ni soodločalo v vseh važnih vprašanjih. In ker to hočemo, mi je težko razumljiva tista izjava odstopivših članov OIO, ki nekako grozeče poudarja, da uosim od sedaj naprej vso odgovornost za posledice sprememb

v »Boju«. Omenjam to, ker je značilno za miselnost in gledanje teh tovarišev na organizacijo. Prav gotovo se ne bojim nobene odgovornosti, ne bežim pred odgovornostjo, ker sem imel vedno pogum odgovarjati za vsa svoja dejanja. Vse kar delam, delam po svoji vesti in v globokem prepričanju, da je prav, pa se zato ne bom nikdar izmikal odgovornosti, se je ne plašim in ne bežim pred njo. Toda prijatelji, z odgovornostjo je stvar malo drugačna kakor mislijo omenjeni tovariši. Mi smo organizacija demokratična, ljudska organizacija in če spoštujemo demokratična načela, se osebna odgovornost strahovito zmanjša, ker ničesar ne delamo samovoljno in na lastno pest, marveč vse v sporazumu in z odobrenjem pristojnega foruma ali odbora, pa se tudi odgovornost prenaša na široki forum. Če bi bili izstopivši tovariši tako, kakor sem svetoval in zahteval, prišli s svojimi načrti in namerami pred edino kompetentni forum delegatskega zbora, bi bilo mnogokaj drugače in bi tudi marsikatero nepopravljive napake ne storili.

Nikdar nisem in ne bom bežal pred zborom delegatov, nasprotno, zahteval sem ga, ko so se pokazala težka vprašanja. Tudi v bodoče nameravam, kadarkoli pridemo pred težke odločitve, sklicati Vas, da se pogovorimo, ter da skupno pretresemo in v sporazumu odločimo. Če je stvar, ki jo zastopam dobra, poštena in koristna, sem prepričan, da ne boste nikdar odrekli svoje odobritve. Če pa se bom motil in napačno presojal kako zadevo, me bodo Vaši argumenti in sklepi obvarovali pred napakami. Le tako lahko ostane medsebojno zaupanje vedno trdno in neomajno, ker imamo vedno možnost zahtevati drug od drugega pojasnila in razčistiti ter razpršiti vse megle in dlake sumničenj in podtikanj.

Tovariši! Vkljub natolcevanjem z gotove strani ste mi izrekli danes svoje zaupanje in me postavili na čelo tega veličastnega gibanja. Zvestoba za zvestobo, zaupanje za zaupanje. Kakor zaupate Vi meni, tako zaupam jaz Vam, da Vas vodijo pri vseh Vaših sklepih in odločitvah zgolj bojevniška načela, zgolj ljubezen do pokreta in iskrena želja. da zopet uspe in zmaga na celi črti. Meni tovariši nalaga Vaše zaupanje ogromno odgovornost. Zavedam se te odgovornosti v polni meri in Vam obljubljam, da bom storil vse, da opravičim Vaše zaupanje. Ravnotako pa nalaga moja vera v Vašo iskrenost tudi Vam tovariši dolžnost in odgovornost, da ostanete dosledni, iskreni in neomajni v načelih in da mi pomagate pri izvrševanju odgovornih nalog in dolžnosti.

Želim iz vsega srca, da se vezi med nami utrdijo tako, da jih tudi peklenska vrata ne razbijejo, želim, da zraste med nami iskreno tovariško in globoko medsebojno zaupanje, ki je temelj uspehov vsakega gibanja. S to željo sprejemam odgovornost predsednika organizacije, s to željo grem v boj za naš Boj!

Stane Vidmar.

Bojevniški glasnik je »Bojevnik«!

Objave

NOVOIZVOLJENI OSREDNJI IZVRŠNI ODBOR:

Predsednik:	Stane Vidmar,
I. podpredsednik:	Mirko Ratej, Trbovlje,
II. podpredsednik:	dr. Josip Hacin,
I. tajnik:	Rudolf Wagner,
II. tajnik:	Roman Golob,
I. blagajnik:	Andrej Šmid,
II. blagajnik:	Mirko Osana,
gospodar:	Stanko Florjančič,
arhivar:	Erle Gombač,
odborniki:	1. Karol Česenj, Kranj,
	2. Anton Drobnič, Dobropolje,
	3. Anton Fazarine, Celje,

4. dr. Davorin Gros, Novo mesto,
5. Martin Jošt, Gotovlje,
6. Janez Miklavčič, Trbovlje,
7. Martin Munda, Ormož,
8. Davorin Onič, Ribnica,
9. dr. Janko Pichler, Maribor,
10. Fran Resman, Radovljica,

namestniki:

1. Vinko Ciler, Tržič,
2. Andrej Goršek, Petrovče,
3. Gospodarič, Št. Rupert,
4. Janez Habič, Vrhnika,
5. Ivan Marjek, Zg. Šiška,
6. Janez Krmavner, Brezovica,
7. Matevž Ziherl, Škofja Loka,

nadzorni odbor:

1. Franjo Geč, Maribor,
2. Fran Mastnak, Trebnje,
3. dr. Mikuš, Vojnik,
4. Stane Velkavrh, Ljubljana,
5. Mirko Hočevnar, Celje,

razsodišče:

1. Gale F., Vič,
2. Kržišnik J., Rajhenburg,
3. Cerar J., Moravče,
4. Veble Aleks., Celje,
5. Vertin Janko, Moste.

I. seja osred. izv. odbora bo v soboto 27. aprila t. l. v Ljubljani. (Vabila slede.) — Vse dopisnike obveščamo, da bomo njihove dopise priobčili v prihodnjih številkah.

KONSTITUIRANJE SREZKIH ODBOROV (SO) ZDRUŽENJA BORCEV JUGOSLAVIJE »BOJ«.

Osrednji izvršni odbor je izdal nalog, da se morajo konstituirati Srezki odbori tekom meseca dni. Sedež odborov bo na sedežu srezkih načelstev, le v izjemnih slučajih v kakem drugem kraju.

Do nadaljnjega bodo poslovali Srezki odbori po začasnem pravilniku za SO. Na prvi seji se bo volilo predsedstvo ter banovinskega odbornika za dotični srez, razpravljalo o spremembi pravil Zdrženja borcev Jugoslavije »Boj«, ter o osnutku pravilnika za Srezke odbore.

Seja Srezkega odbora »Ljubljana« Zdrženja bojnikov Jugoslavije »Boj«, ki se bi morala vršiti dne 28. t. m. v št. Vidu nad Ljublj., se preloži na dan 12. maja t. l. Pri zadete skupine bodo prejele potrebna pojasnila neposredno.

Zadušnica za pok. tov. kurata Frana Bonača. Ker se bo vršila seja Srezkega odbora »Ljubljana« Zdrženja bojnikov Jugoslavije »Boj« dne 12. maja t. l., se bo brala zadušnica za pok. tov. kurata Frana Bonača dne 12. maja t. l. in ne 28. t. m., kakor je bilo prvotno namenjeno.

Skupine, ki dobe danes po 10 izvodov »Bojevnika«, prosimo, da nakažejo po priloženi položnici po 1 Din za vsak izvod.

Bojevnik je sanjal

IV.

Sanjal sem, da sem postal mogočen car. Moje carstvo se je razprostiralo od vzhoda do zahoda, od severa do juga. V središču tega carstva je stal moj prestol, ki je bil tako visok, da sem raz njega lahko opazoval življenje vseh mojih podanikov po vsej strani državi. Videl sem veliko nezadovoljstvo svojih državljanov, pa se mi je v srečanju porodila želja ljudstvu pomagati in ga osrečiti. Sklenil sem, prilagoditi se času ter ugoditi vsem željam in predlogom svojega ljudstva. Zato sem povabil pred svoj prestol zastopnike vseh stanov z že naprej danim zagotovitvijo, da bom vsem izpolnil vsako najmanjšo pa tudi vsako največjo željo. Kmalu so začeli prihajati. Prvi je prišel zastopnik beračev in postopačev ter prosil: »Presvitli vladar! Moja prošnja je, da bi bili ljudje

premožni. Ko se to zgodi, bomo tudi mi prišli na svoj račun, naš ugled bo zrastel, kakor se spodobi za naš stan.« Obljubil sem mu in ga odslovil. Drugi je prišel zastopnik brezposelnih in je prosil:

Za tem so prišli zastopniki uradnikov, učiteljev, profesorjev, znanstvenikov, umetnikov itd., vsi so pa prosili, naj jih rešim šikan raznih politikastrov, da se bodo mogli posvetiti popolnoma neodvisno svojim odgovornosti polnim in vzvišenim nalogam. Zagotovil sem, da se bo to izvršilo. Poslednji je prišel zastopnik kapitalistov ter je začel: »Presvitli vladar! Vsa naša skladišča so polna ter nimamo več kam spravljati. Premnogo blaga se nam je že pokvarilo, ker ga ne moremo spraviti v promet. Če se bo še nadalje tako godilo, lahko pride do uporov. Svetujem ti, da zanetiš vojsko.« »Vojsko hočeš?« sem ga presenečen prekinil. »Da vojsko, presvitli vladar. Kako pa naj porabimo vse to, česar so polna naša skladišča. Mar naj bo zavržen denar, ki leži v tem«, je poudarjal bogatin. »Toda kdo razen tebe še želi vojsko?« sem vprašal. Kapitalist pa je odvrnil: »Ves narod, ki hoče doprinesiti žrtve za svojo domovino in za tebe, svojega vladarja.« Ukazal sem: »Pokličite mi vse tiste, ki želijo vojsko, da jih vidim.« Dal je znamenje in pred mojim prestolom se je pojavila deseterica pošastnih, človeku podobnih prikazni, s toliko zalitimi obrazi, na njihovih brezobličnih glavah so bili pa poveznjeni ogromni cilindri. Vsaka teh oseb je imela strahovit trebuh. Obleka in koža na trebuhih je bila prozorna in natančno se je videlo v notranjost, ki je bila natlačena z milijardami in milijardami krvavih človeških žuljev.

In dejal sem: »Izpolnjeno vam bodi, toda samo pod tem pogojem, da vse orožje, ki ga imate, pred mojimi očmi sami preizkusite, da vidim, kako se mi more vojna obnesti. In prinesli so orožje vseh mogočih vrst, razdelili so se v dva tabora in zagrmelo je, da se je stresel svet. Mojim očem se je nudil nepopisen prizor, ušesa so bila polna grozovitih glasov vpitja in tuljenja. Krogle so kot dež gosto sikale na obe strani, preluknjale so jim napete vampe, iz katerih so, kakor lava iz vulkana, bruhalo požrti človeški žulji. Od nekje je pa bilo slišati grozoten klic: »Ker ste krvi žejni, pijte lastno kri in solze vaših dragih, ki vas objokujejo, da boste užili blagoslov vaših želja in strasti!« Ko je nastal mir, se je začelo ljudstvo zbirati v množice in zgrinjati okrog mojega prestola. Vse se je gnetlo okoli mene. In nagovoril sem množice: »Dobro ljudstvo! Vzemi si tukaj svoje žulje, ponesi jih na svoje domove ter v miru in zadovoljnosti uživaj njihov sad. Vse, kar delaš, naj bo tvoji domovini v čast, tebi, ljudstvo moje, pa v korist.« In ko je ljudstvo navdušeno začelo vzklikati: Živel naš vladar, živel! sem se vzbudil iz teh prečudnih sanj. Senovčan.

V 24 URAH barva, plisira in kemično čisti obleke, klobuke itd. Škrobi in svetlolika srajce, ovratnike, zapestnice itd. Pere, suši, monga in lika domače perilo. Parno čisti posteljno perje in puh

TOVARNA JOS. REICH
L J U B L J A N A

Zgodovinsko pomembni pokreti se razvijajo počasi in poganjajo globoko svoje korenine.

Korakajmo dalje po ravni poti do cilja.

Za spomlad se najcenejše oblečete, ako kupite narejene moške in deške obleke, ter perilo domačega izdelka tovarne „TRIGLAV“ Josip Olup,
Ljubljana, Stari trg 1 in Kolodvorska ulica 8.

V zalogi imam vedno sukno, kamgarne, hlačevine, čepice in tkanine kakor šifone, frenče itd. iz največjih angleških, čeških in tuzemskih tovarn. Obleke in perilo **se izgotavlja tudi po meri** po najnižjih cenah in po najnovejši fazoni

Poravnajte naročnino!